

# Elhagyom A Várost

Edda Müvek

Magányosan állok egy sötét udvaron  
Egy régi, ócska lámpa csendesen lobog  
Sorra kidőlt padok közt lépkedek  
Kevés a hely, ahova léphetek.

A sarkon áll egy alak, rám vigyorog,  
Szólni nincs kedvem, hát tovább indulok,  
A régi téren talán vár még valaki,  
Vele jó lesz egy cigit megosztani.

Ref:  
Egyszer, egy szép napon, tudom, hogy elhagyom  
A várost, ahol élek.  
Mindent itt hagyok, mit Miskolc adhatott,  
Igen, holnap, holnap indulok.

Talán csak megszokásból indultam tovább,  
Mereven bámultam a házak ablakát,  
A pályaudvar, ó, egy megszokott állomás  
Az egész egy furcsa látomás

Aztán csend, és újra csend,  
A sárga Hold álmosan figyel.  
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit jártam itt,  
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit vártam itt.

Ref:

Igen, elhagyom a várost, elhagyom, ha nem fogad magába,  
Erről szólt a dal: EDDA BLUES!